

РАЗНИ

Първият златенъ жбъ е изнамъренъ въ Германия. Ето какво разказватъ за това. Момченцето Христофоръ Мюлеръ било на 8 години, когато нѣкои забелязаль, че то има златенъ жбъ. Мѣстнитѣ учени хора го подложили на прегледъ и единъ професоръ призналь, че детето е родено съ златенъ жбъ. Презъ 1595 година била написана книга отъ 156 страници, въ която сѣщиятъ професоръ описаль надълго тая чудна игра на природата и дошълъ до заключение, че жбътъ е отчасти естественъ, отчасти свѣрхестественъ — едно благоволение на Бога къмъ Германия.

Скоро, обаче, цѣлата тая история съ златния жбъ се разкрила. Малко помалко презъ коронката почнали да се показватъ крайчетата на единъ истински жбъ, а сетне постепенно позлатата съвсемъ паднала и жбътъ се превърналъ въ единъ отъ най-обикновенитѣ. Това причинило голѣма неприятностъ на професора, ала и побъркала смѣтнитѣ на момчето, което съ своя златенъ жбъ печелѣло хубави пари, като го показвало срещу заплащане по разни панаири. Когато всичката работа съ златния жбъ на Христофора се разкрила, той билъ арестуванъ.

Маймунитѣ сами си правятъ операции. Френскиятъ пѣтешественикъ въ срѣдна Африка, Пиеръ Махаръ стреляль въ една малка маймуна, която умрѣла наскоро отъ ранитѣ си. Когато препарираль трупа на животното, за голѣма изненада, естественикътъ откриль на едната ржка на маймуната следа отъ незаздравѣла още рана, въ която билъ прокаранъ кжсъ лиана така, както се слагатъ фитили въ човѣшкитѣ рани. Поразенъ отъ това явление, той изпратилъ находката си въ парижкия музей по естествена история, дето трупътъ билъ грижливо изследванъ отъ прочутия професоръ Бурдель. Последниятъ съобщилъ неодавна на Пиеръ Махаръ заключенията си, които се свеждатъ къмъ следното: